

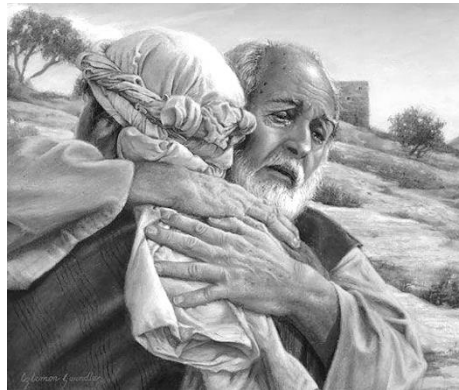
### 1. Je kunt naïef zijn... maar God schudt je wakker!

Soms kun je een gevaar, dat dreigt, onderschatten. Is jou dat ook weleens overkomen? Dan ben je naïef, je denkt: 'Het valt wel mee.' Maar het valt helemaal niet mee. Dat kan je persoonlijk overkomen, het kan je ook als land overkomen, of als werelddeel. Ik las een interview met Debórah Dwork, een Amerikaanse deskundige op het gebied van de Holocaust. Zij zag de oorlog in Oekraïne totaal niet aankomen, en daar staat ze zelf verbaasd over. Ze zegt: 'Ik had niet de verbeelding dat zoiets nog eens kon gebeuren, in het Europa van 2022. Dat een gekozen leider zijn troepen over de grenzen van een soeverein land zou sturen. Het stelde me voor een grote existentiële vraag: ik onderzoek nota bene despoten en tirannen, hoe heb ik het niet zien aankomen?' Je kunt naïef zijn. En dat is ook zo in Israël in de tijd van Hosea. Israël is uiteengevallen in twee koninkrijken: het rijk van de tien stammen in het noorden, dat rijk wordt hier Efraïm genoemd, en het rijk van de twee stammen in het zuiden, dat is Juda. Efraïm en Juda. In allebei die koninkrijken is de situatie vreselijk. De God van Israël is ingeruild voor andere goden, voor de vruchtbaarheidsgoden Baäl en Astarte. Juist omdat dat goden van de vruchtbaarheid waren, kwamen er altijd seksuele uitpattingen bij, als er feesten waren voor die afgoden. Daarnaast was er ook ontzettend veel onrecht: weduwen die werden uitgebuit, wezen die werden verkocht als slaaf, rechters die zich lieten omkopen, corruptie, noem maar op. De HERE is onvoorstelbaar kwaad. Dit is zó erg wat hier gebeurt! En Hij blijft maar profeten sturen om te waarschuwen: 'Deze weg leidt naar de afgrond! Ik kom met Mijn oordeel! Ik móét dit stoppen! Dan komt er een vreemde, buitenlandse macht, die jullie land zal veroveren en jullie mee zal nemen.' Hosea moet in zijn eigen, persoonlijk bestaan een levend voorbeeld geven van de ontrouw van Israël en van de trouw van God. Op bevel van de HERE moet Hosea trouwen met een prostituee, van wie Hosea van te voren al weet dat ze ontrouw zal zijn. Hij trouwt met Gomer, en inderdaad gaat het ook zo: Gomer gaat voortdurend vreemd. En toch blijft Hosea haar trouw. God laat het zien aan het volk Israël: 'Jullie zijn Mij ontrouw! Zoals je in het huwelijk de ander ontrouw kunt zijn! Ik heb jullie lief, Ik wil voor jullie zorgen! Maar als jullie verder gaan op die foute weg, dan kómt Mijn oordeel, vroeg of laat.' En Israël? Israël is naïef: 'Ach, het valt wel mee. Zo'n vaart zal het niet lopen.' Daarom moet Hosea ze wakker schudden! Hoofdstuk 5: 8: 'Blaas de bazuin in Gibeá, de trompet in Rama, sla alarm in Beth-Aven: Achter u, Benjamin!' En de waarschuwingen die dan komen, die liegen er niet om! Vers 14: 'Want Ik zal voor Efraïm zijn als een felle leeuw, voor het huis van Juda als een jonge leeuw. Ik, Ik verscheur en ga; Ik sleep weg en er zal geen redder zijn.'

### 2. Gods verlangen...

Maar die brandende toorn van God, die boosheid van Hem, dat is geen haat, het is geen wrok, het is gekwetste liefde. Achter Gods boosheid zit een hart dat intens verlangt naar de liefde van het volk, naar een herstel van de relatie. Hij heeft maar één doel: dat Israël terugkeert naar Hem! En daarom zegt de HERE in vers 15: 'Ik ga en keer terug naar Mijn woonplaats (oftewel: 'Ik keer Me af van Israël, Ik ga weg!') tótdat zij zich schuldig weten en Mijn aangezicht zoeken. In hun benauwdheid zullen zij Mij ernstig zoeken – DUBBELE PUNT... 'Ze zullen Mij ernstig zoeken met déze woorden': (vers 1 tot 3) 'Kom, laten wij terugkeren naar de HERE, want Hij heeft verscheurd, maar Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, maar Hij zal ons verbinden. Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan en zullen wij voor Zijn aangezicht leven. Dan zullen wij kennen, wij zullen ernaar jagen de HERE te kennen! Zijn verschijning staat vast als de dageraad. Ja, Hij komt naar ons toe als de regen, als late regen, die het land natmaakt.' Merk je dat? Vers 1 tot 3 van Hosea 6, dat is dus eigenlijk waar God van droomt, van die houding bij het volk. Als ze dít zeggen, als ze dít gaan doen, ja, dán komt alles goed! Dan is er leven! Dan is er toekomst. Maar God wéét dat die houding er nú nog niet is. En daarom gaat Hij heel verdrietig verder in vers 4: 'Wat zal Ik u doen, Efraïm? Wat zal Ik u doen, Juda? Uw goedertierenheid

(dat wil zeggen: jullie verbondstrouw) is als een morgenwolk (die is zó verdwenen in de hitte van de dag), als dauw die vroeg optrekt en weggaat.' Als je dus vers 1 tot 3 op je laat inwerken, dan kijk je God in Zijn hart. Dan zie je Zijn diepste verlangen voor Zijn volk. Dit zijn zulke diepe verzen, zo ontroerend, God stelt Zich



hier zo kwetsbaar op, als een echtgenoot die bedrogen is, aan alle kanten beledigd en gekwetst, en die het tóch zegt: 'Liefste, als je terugkomt, dan bén Ik er toch weer voor je. Ik wil niet zonder jou!' 'Kom terug en léé!' Zo kun je deze verzen samenvatten. Ik wil

over alletwee die dingen iets zeggen: over het terugkomen ('Kom terug!') en over het leven, het opstaan uit de dood.

### 3. 'Kom terug...'

'Kom terug', zegt God. 'Kom, laten wij terugkeren naar de HERE, want Hij heeft verscheurd, maar Hij zal ons genezen.' Even een vraag: wat denk je, wat is moeilijker: de eerste keer naar God toe gaan, of teruggaan naar Hem? Misschien ken je God al je hele leven, of misschien ben je láter tot geloof gekomen. Maar wat is moeilijker: gáán naar God, de eerste keer, of teruggaan naar God?

Ik denk het tweede. Denk je ook niet? Teruggaan, dat is niet makkelijk. Want als je teruggaat, dan heb je iets fout gedaan. Dan geef je toe dat je op een verkeerd spoor zat. We hebben gelezen over de verloren zoon. Pas als hij hélemaal aan de grond zit, pas als hij op de varkens zit te passen en die varkens meer te eten hebben dan hij, pas dán zegt hij: 'Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan...' Teruggaan is écht moeilijk. Het breekt je trots. En natuurlijk weet God dat ook, hoe moeilijk dat is. Voor Israël toen, maar ook voor ons nu. Want deze tekst tekent het verlangen van God, niet alleen voor Israël toen, maar ook voor ons! Wij mogen déél uitmaken van het volk van God. De Bijbel zegt: 'De gemeente is de bruid van Christus.' Maar als een bruid ontrouw is, als een bruid afstand schept, wat moet je dan als bruidegom? Dat verblangen van God, tóén, dat is ook Zijn verlangen voor ons, nú! Misschien zeg je bij jezelf: 'Ben ik dan afgedwaald? Heb ik een foute weg genomen, bij God vandaan?' Toen ik deze week aan het voorbereiden was, toen dacht ik: 'Moet ik dit eigenlijk wel behandelen in een middagdienst? Daar zit een kleine groep, een trouwe groep, zijn dat nou de mensen die afdwalen?' En toch... ook al ben je trouw, zo goed mogelijk, toch is het zo waardevol om in deze spiegel te kijken, de spiegel van deze tekst. Want ongemerkt kan er afstand groeien, afstand van God. Ongemerkt kun je afdwalen, zoals dat ook in een relatie tussen twee mensen kan gebeuren, in een huwelijk. Je bent er niet uit om ontrouw te zijn, maar het leven is vol en druk. Je ziet elkaar vooral als je geen tijd hebt en als je snel weg moet, of als je moe bent en in je bed wilt ploffen. Je denkt: 'Dat komt wel weer goed, er komen wel weer betere tijden.' Maar je dwaalt bij elkaar vandaan. Totdat er opeens een ander langskomt, en je vlinders in je buik krijgt. En dan ligt opeens, onverwacht, de ontrouw op de loer. Zo kan het ook gaan in de relatie met God. Ongemerkt ontstaat er afstand. Je wil dat helemaal niet, maar het gebeurt toch. Mag ik eens een paar ongemakkelijke vragen stellen? Hoe gaat het met je gebedsleven? Heb je een manier waardoor je het contact met God voedt? Of ben je net als een bloem die naast de vaas ligt? Een bloem die ligt te verdrogen? Je wéét hoe essentieel het gebed is. En natuurlijk denk je: 'Dat kómt ook wel weer'. Maar besef je dat je zó makkelijk wegdwaalt van God? Het is ook vaak heel ingewikkeld om tijd te vinden voor gebed. En er zit een geestelijke strijd omheen. De duivel vindt alles best, zolang je maar niet bidt. Maar heb je het ooit zó druk, dat je zegt: 'Eten en

drinken, nee, daar heb ik echt geen tijd voor.' Gebed is n t zo essentieel voor je als eten en drinken. Als je tijd hebt voor eten en drinken, heb je ook tijd voor gebed.

Dezelfde vraag kun je stellen over je omgang met de Bijbel. Wanneer heb je tijd voor de Bijbel? Wanneer n em je tijd?

Wanneer m  k je tijd? Wanneer is er de stilte in je leven?

Ik ga nog even door met ongemakkelijke vragen. Hoe sta je tegenover kerkdiensten? God spreekt op veel manieren, maar z ker ook in diensten. Het valt mij op, dat we, mede door corona, denk ik, best losjes omgaan met de diensten. Van Jezus lezen we in Lukas 4 dat Hij de vaste gewoonte had om elke sabbat naar de synagoge te gaan. Als Jezus het nodig vond, zou het dan voor ons niet meer dan een optie zijn? Je gaat als het zo uitkomt, de kerkdienst als sluitpost...

Of nog iets anders. Ik vind het zo mooi om te zien hoe jongeren vaak passie voor Jezus hebben. En dat jongeren bijvoorbeeld zeggen: 'Ik kan nu toe met een kleine kamer, ik reis met het OV, ik heb geen dure kleren, als ik nu m  r ga verdienen, maar ik blijf eenvoudig leven, dan heb ik steeds meer geld over om weg te geven.' Ik kom jongeren tegen die zich dat voornemen. En dan krijg je inderdaad een betere baan, meer geld, en t ch zie je dan vaak dat ook je levensstijl luxer wordt, en duurd. En hoe zat het dan met dat enthousiasme voor God? Het verlangen om royaal te geven? Het lijkt te verdampen. Jezus zegt: 'Het is moeilijk voor iemand die rijk is om het Koninkrijk van God binnen te gaan.' En dat zegt Hij niet voor niets.

Bezit. Je kunt z maar wegdwalen, bij God vandaan, door je bezit. Of denk aan relaties. Ik ontmoette deze week een vriend, die ik al bijna dertig jaar ken. Jarenlang woonde hij in het buitenland, hij was daar CEO van een groot internationaal bedrijf. Toen wij elkaar leerden kennen had hij nog een andere partner dan nu. Hij zei tegen mij, deze week: 'Ren , de geboden van God zijn zo goed. In die eerste relatie leefden we los van God. We leerden elkaar kennen terwijl we allebei dronken waren. We deden maar wat. Maar het liep mis.'

Die eerste relatie liep stuk, en toen leerde mijn vriend zijn huidige vrouw kennen. Hij zei: 'Vanaf het begin was dat z  anders. We hielden ons aan de geboden van God, we wilden geen seks voor het huwelijk. En God heeft dat beloofd. Deze relatie is z  anders, zo mooi.' Mijn vriend keerde in die tijd terug naar God, terug naar de God van zijn jeugd. En hij ondervond de zegen daarvan, onder meer op dit gebied, het gebied van relaties en seksualiteit. Zeker in de stad dwaal je zo makkelijk weg van God, juist ook op dit terrein. We nemen elkaar niet de maat, maar de vraag is: ga je ook op dit punt je weg aan de hand van je hemelse Vader? Of laat je je denken bepalen door wat de samenleving normaal vindt? Die vriend van mij zei trouwens ook nog iets anders. Hij zei: 'De Bijbel is het beste managementboek dat er is. De manier waarop de Bijbel spreekt over leiderschap, en over onderlinge verhoudingen, dat is z  goed, ook consultants komen tot die conclusie.' Hoe stond het in vers 1? 'Kom, laten wij terugkeren naar de HERE!' Zullen we dat gewoon d  n?! Terug naar God! Misschien ben je in de loop van je leven langzaam afgedwaald. Misschien zit er ook wel een allergie in, ben je allergisch voor een strenge opvoeding die je hebt gehad, dat je dit moest en d t moest. Maar laat je niet bij G d vandaan houden door je allergie! Want God staat klaar om je belonen als je komt!

Wat hoorden we aan het begin van de dienst? 'Nader tot God en Hij zal tot u naderen.' Als jij dichterbij komt, komt God dichterbij jou! Misschien denk je weleens: 'Waarom merk ik zo weinig van God? Waarom is God zo ver weg?' Maar het zou zomaar andersom kunnen zijn, dat G d Zich afvraagt: 'Waarom ben jij zo ver weg?'

#### 4. '... en l  f!'

'Kom terug en leef!' Dat laatste, daar ga ik nu iets over zeggen: 'Leef!' Vers 2: 'Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan en zullen wij voor Zijn aangezicht leven.' Deze tekst, dat is een getalsspreuk. Die heb je meer in de Bijbel, getalsspreuken. Bijvoorbeeld in Spreuken 30. Daar staan allerlei rijtjes, opsommingen. En dan staat er in vers 15: 'Deze drie dingen worden niet verzadigd, vier zeggen niet: Het is genoeg...' en dan is dat het vuur, en het graf, enzovoorts. Of

vers 18: 'Deze drie dingen zijn voor mij te wonderlijk, ja, vier zijn er die ik niet kan vatten:...' En dan komen ze. Zo'n getalsspreuk wil zeggen: 'Het is vast en zeker!' Zo is het hier ook: 'Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan en zullen wij voor Zijn aangezicht leven.'

Besef je dat dit h  l snel is? God verl ngt ernaar dat Isra l terugkeert naar Hem. Dat de mensen tegen elkaar zeggen: 'Laten we teruggaan naar God. Want als we dat doen, dan duurt het maar twee  dagen, en Hij maakt ons al levend. Op de d rde dag laat Hij ons al opstaan!' God staat als het ware te w chten op Zijn volk! Als Isra l terugkeert naar Hem, dan is Hij er ook!

Z  is jouw God! Als de vader in de gelijkenis van Jezus, die op de uitkijk staat en al in de verte zijn zoon ziet aankomen. Hoe staat het in Lukas 15: 20? 'En toen hij nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde hem tegemoet (hij r nde hem tegemoet!), viel hem om de hals en kuste hem.' Dit is God! Dit is je hemelse Vader! Zo wordt Hij getekend door Jezus, de enige die God de Vader d  r en d  r kent! Keer om naar God, en op de tw  de dag geeft Hij je al nieuw leven, op de d rde dag sta je al op!

Dit is z  hoopvol! Maar het is ook z  ernstig! Want merk je wel in de woorden die hier gebruikt worden, dat het gaat over l ven of dood? 'Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan en zullen wij voor Zijn aangezicht leven.' Buiten God om is er alleen de dood. Wees niet na ef! Alsblijft... wees niet na ef! Waarom heb ik die roos hier neergelegd, buiten de vaas? Als die roos hier blijft liggen, kan ik hem morgen in de prullenbak gooien. Die roos moet terug in de vaas, anders is het z  zonde van die prachtige bloem! Zonder water gaat die roos dood, binnen een dag. Bij Albert Heijn geven ze zeven dagen garantie op de bloemen. Zeven dagen staan ze mooi, maar natuurlijk alleen als ze in het water staan.

Als jouw leven los komt te staan van God, ben je als een roos buiten de vaas. *Zonde... !!!* En levensgevaarlijk. Het gaat om leven of dood. God zegt: 'Kom terug en leef!'

#### 5. Pasen: 'Hij was dood en is weer levend geworden!'

Wat zegt de vader in de gelijkenis? Lukas 15: 23: 'Laten we eten en vrolijk zijn. Want deze, mijn zoon, was d  d en is weer l vend geworden. En hij was verloren en is gevonden. En zij begonnen vrolijk te zijn.' Heb je   it beseft dat de gelijkenis van de verloren zoon een Paasverhaal is? 'Hij was dood en is weer levend geworden.' En zo loopt Hosea 6 uit op de Paasmorgen. Want Isra l is er niet aan toe gekomen, in de tijd van Hosea, aan deze terugkeer naar God. Tot groot verdriet van de hemelse Vader is dit geen werkelijkheid geworden. Toen nog niet. En t ch heeft God Zijn volk herstel gegeven, l ven uit de dood,  pstanding op de derde dag. Hij heeft dat herstel gegeven in Jezus! Want omdat J zus is opgestaan op de derde dag, is er   k voor alle mensen  pstanding mogelijk op de derde dag. Het aanbod is zelfs wereldwijd uitgerold, vanuit Isra l de wereld over!

En ik vind dit voor mijzelf ook zo'n enorme steun, zo'n bron van kracht: als Jezus de d  d heeft overwonnen, als Hij is opgestaan in een nieuw leven, dan is er ook voor mij hoop om op te staan in een nieuw leven. We hebben het gehad over die verandering, terug naar God. Maar verandering is gewoon verdraaid moeilijk. Jezelf veranderen, dat is   n van de moeilijkste dingen die er is. Jezelf overwinnen, dat is haast onmogelijk. Zo staat het ook in Spreuken 16: 32: 'Wie zichzelf overwint, is sterker dan wie een stad overwint.' Hoe kan ik dat ooit?!

Onmogelijk! Ja, inderdaad... vanuit jezelf: onmogelijk! Maar wat onmogelijk is bij mensen, is mogelijk bij God! 'Hij was dood, en is weer levend geworden. Hij was verloren en is gevonden.' De roos is terug in het water. En op een heel mooie manier. Want hoe gaat het verder in Hosea 6? Vers 3, dat zijn aangrijpende mooie woorden: 'Dan zullen wij kennen, wij zullen ernaar jagen de HERE te kennen! Zijn verschijning staat vast als de dageraad. Ja, Hij komt naar ons toe als de regen, als late regen, die het land natmaakt.' De regen die l ven geeft! Jezus leeft... en jij met Hem! Dood, waar is je schrik gebleven? Denk n  it dat het onmogelijk is. Je kunt veranderen! Er is altijd hoop! 'Kom terug en leef!' Amen.